

கனடாவின் 150வது பிறந்ததினத்தையொட்டி, கனடாவில் வாழும் 15 பணை எழுத்தாளர்களால் எழுதப்பட்ட சிறுகதைகளின் தொகுப்பு இது. பரம்பாலான எழுத்தாளர்களுக்கு இத்தொகுப்பில் உள்ள கதைகளே முதல் சிறுகதைகள் என்று எடுத்துக் கொண்டால், இத்தொகுப்பு அவர்களுக்கொரு வற்றி. தொடர்ந்து எழுதுவதற்கான ஒரு பதிககல்.

தொகுப்பில் சிறுகதை என்னும் வடிவம் கைவரப்பெற்ற பல புதிய எழுத்தாளர்களின் கதைகளைக் காணக்கூடியதாக உள்ளது. சிவானி - மிருபா சிவசெல்வசந்திரன், மாலினி அரவிந்தன், காயத்ரி வெங்கடேஸ், திவாணி நாராயணமூர்த்தி போன்றவர்களின் கதைகள் அப்படிச் சொல்கின்றன. மற்றவர்களும் இன்னும் சற்றே சிரத்தையுடன் எடுத்துக் கொள்வார்களாயின், அவர்களாலும் நல்ல கதைகளைப் படக்கமடியும் என்பதை இத்தொகுப்பில் உள்ள கதைகள் காட்டி நிற்கின்றன. இனி தொகுப்பில் உள்ள சிறுகதைகளைப் பார்ப்போம்.

வறுமையின் தியாகம் (அன்னலிங்கம் கிருஷ்ணவடிவ) கதை என்னை எந்தோ காலத்திற்கு பின்னாகக் கிடைக்காதது சின்னது. எழுத்து நடையிலும் தான். நீண்டகால இடவெளிக் குள் நடக்கும் கதை. ஒரு நாவலுக்குரிய கரு. புளிமாங்காய் (மாலினி அரவிந்தன்) பட்டகமாக பல விடயங்களைத் தொட்டுச் செல்கின்றது. கழித்த கல்லும் ஒருநாள் உதவும் என்பதுமாப்போல், புளிமாங்காயும் ஒரு கட்டத்தில் தவேபட்புகின்றது. எட்டாத பழம் புளிக்காமென்பார்கள். இங்கு எட்டிய பழமும் புளிக்கின்றது. ஒருவளைபிஞ்சு சிலவே பழுத்த பழமோ? கதையில் நட்பு தன் வலையைச் செய்வதின்றும் தவறிவிடுகின்றது. நட்பின் சந்திப்பு (தமிழ்மகள்) பள்ளித் தோழிகள் இருவர் நீண்ட நாட்களின் பின்னர் பிங்கா ஒன்றில் தமது பிள்ளைகள் பரேப்பிள்ளைகள் சகிதம் சந்தித்துக் கொள்கின்றார்கள். தமது குடும்பம், மதுமை, கனடா வாழ்க்கை என அவர்களிடையே நடப்பெறும் ஊடாட்டத்தக்க கதை சொல்லிச் செல்கின்றது. மச்சுக்காற்று (ஜயெச் லி இன் பநாயகம்) சின்னஞ்சிறிய கதை. கதையுடன், சுற்றுப்புறச் சமூகத்தைப் பணைவணையும் என்ற கருத்தை வலியுறுத்துகின்றது. ஆசிரியர் தனது இரண்டாவது பந்தியில் இருந்தே வாசகரை உள்ளே இழுத்து விடுகின்றார் சற்றே 'தநில' உடன். அந்த இரண்டு நாட்கள் (சற்றே செல்வம்) எடுத்த எடுப்பிலேயே

Written by - க.எஸ்.சுதாகர் -

Wednesday, 16 August 2017 16:37 - Last Updated Wednesday, 16 August 2017 16:41

வாசகரை உள் இழுத்து விடுகின்றது. தாயகத்தில் ஊரடங்கு, ஆமியின் தொந்தரவுகளைச் சொல்லும் கதை. காவலோலை (கனகம்மா) மதுமயையில் புலம்பயெர் வாழ்வைச் சித்திரிக்கின்றது.

என் நினைவு அலகைகள் (அழகஸேவரி குணதீ சன்) கணவரையுத்தத்தில் பறி கொடுக்கும் ஒரு மனவையின் கவலைகள் ஏக்கங்கள். அதன் பின்னர் கனடா வாழ்க்கை - ஆன்மீகம் தடேல்கள் என தனது கதையைச் சொல்லிச் செல்கின்றார். கதையை இன்னும் சுவைபடச் சொன்னால் நன்றாக இருந்திருக்கும்.

தாயின் இறுதிமடல் (இராஜஸேவரி லோகஸேவரன்) பிள்ளைகளின் நலனுக்காக எல்லாம் செய்து, வெளிநாடு அனுப்பிப் பிடித்து அவர்களை நல்லாக ஆக்கியபின்னர் - அவர்களால் உதாசீனம் செய்யப்படும் ஒரு தாயின் உள்ளக்குமுறல் இங்கே கடிதமாகின்றது.

என் கதை (திவாணி நாராயணமீர்த்தி) கற்பனை வறோ, நிஜம் வறோ என்பதைச் சொல்லும் கட்டுரைப் பாங்கிலான கதை. புலம்பயெர் நாட்டில் இருக்கும் இளஞரூ யுவதிகள் புரிந்துகொள்ள வேண்டிய சங்கதிகளை புட்டு வகைகின்றார். கலாச்சார சமீகத்திற்கும் நண்பர்களும் இடையில் இளம்பெண் வாழ்வது என்பது இந்த மண்ணில் சற்றுக் கடினமானது, பற்றோர்களும் உண்மையாகவும் அதே நேரம் நண்பர்களுடன் நட்புச் சித்தந்தது போகாமலும் பார்க்க வேண்டும் என்கின்றார் ஆசிரியர்.

உண்மை அன்பு உறவைதில்லை (ஜோஜினி நிக்கலஸ்) நனவோட உத்தியில் தன் வாழ்க்கையைத் திரும்பிப் பார்க்கும் கதை. ஏற்றத்தாழ்வுகளினால் தடையிட்ட காதல் பின்னர் மகனில் மலம் தொடர்புபட்டு நிறைவாகத் திரும்பணத்தில் முடிவடைகின்றது. மகிழ்ச்சியான முடிவு.

ஒரு குடும்பத்தின் பாரம்பரிய சொத்து (மங்கைபத்மசேகர்) விவசாய நிலங்கள் எல்லாம் வீடுகளாகின்றன. மித்திரன் பிள்ளைகள் விவசாய நிலத்தை நல்ல விலைக்கு விற்று பங்குபோடத் துடிக் கும் போது துமாறுகின்றார் தந்தை. அவரே முடிவு செய்யாதபோதும், பலபேர்கள் காணியை வாங்க முன் வருகின்றார்கள். நல்ல காலத்திற்கு கட்சி மகன், தான் அந்த நிலத்தில் விவசாயம் செய்யப் போகின்றனே எனத் தந்தையின் வயற்றில் பாலை வரக்கின்றான். கதையில், தரிப்பிடக் குறிகள் இடம் மாறி வாசிப்போட்டததைத் தடை செய்கின்றது.

வாழ்க்கைப் பயணம் (கலைவாணி சிவகுமாரன்) கார்மீது கொண்ட புற்றுதலை நனவோட மறுமையில் சொல்கின்றது. கார்மீது சிறு சதேம் ஏற்பட்டதற்காக தந்தையை வேலையை விட்டு நீக்கிவிட்டார்கள் என்று கதாசிரியர் சொல்வதை ஏற்க முடியவில்லை.

இந்த இடத்தில் ஒன்றைச் சொல்ல வேண்டியுள்ளது. தொகுதியில் பல கதைகள் தமது குடும்பக் கதைகளையே சொல்கின்றன. 'விறகு வெட்டியும் தவேதையும்', 'புத்திமான் பலவான்' போன்ற அந்தக் காலத்துப் பாணியில் அமந்த சில அரிச்சுவடிக் கதைகளும் உண்டு, கதைநேர்த்து கதைகளும் உண்டு.

Written by - க.எஸ்.சுதாசுந்தர் -

Wednesday, 16 August 2017 16:37 - Last Updated Wednesday, 16 August 2017 16:41

பல்லவியின் தடேல் (சறனோஜினிதவே சிவபாதசுந்தரம்) கதையில் பல்லவிக் கு ஏன் இப்படியான தடேல்கள் அமைய வணேட்டும் என்ற களே வி எழுகின்றது.

மலரும் மீ னாவும் (சிவானி - மிருபா சிவசெல்வசந்திரன்) ஓரு தாயும் மகளும் மாறிமாறி தங்கள் கதையைச் சொல்லும் ஓரு வித்தியாசமான கதை. தாயாரைக் கோ ரலெவிஷன் நாடகம், பிள்ளைக்கோ பள்ளிக்கட்டம், பரீட்சை. இரவராமே தங்கள் விடயங்களில் பித்தியாகிப் போகின்றார்கள். இன்னொரு குடும்பமான கமலா, அவளின் மகன் கார்த்திக் கும் இடையிடையே வருகின்றார்கள். பத்து வருடங்களாகும் மலோக ரிவி தொடர் போகின்றது. இதற்குள் மீ னா பள்ளிப்படிப்பும் முடித்து டாக்டராகவும் வந்துவிடுகின்றாள். மிகவும் சிறப்பாகப் பின்னப்பட்டாள் கதை இது.

தவறான உதாரணம் (காயத்ரி வெங்கடேஸ்) தொடர்பின் இறுதிக் கதை. பொதுவாக நாம் செய்யும் தவறுகள் நமக்குத் தெரிவதில்லை. இன்னொருவர் சூட்டிக் காட்டும் போதுதான் விழிப்படைகின்றோம். நல்லதொரு படிப்பினை கதை.

கனடாவில் வாழும் தமிழ்ப்பெண்களின் எண்ணக்கருக்களை எழுத்து வடிவில் கொண்டுவருவதற்காக கரு அரவிந்தன் மறே கொண்ட முயற்சியின் பலன் இந்தச் சிறுகதையைத் தொடர்பு.

எழுத்தாற்றல் மிக்க பெண்களில் சிலர் இன்னமும் தாம் கொண்ட வட்டத்தை விட்டு வளையே வரத் தயங்குகின்றார்கள் என தொடர்புபாசிரியர் ஆதங்கப்படுவது புரிகின்றது. எனினும் தடகைகளை மீறி இந்த வரவு புத்தொளி பாய்ச்சுகின்றது. பழமகைக் கும் புதுமகைக் கும் பாலம் இடும் இப்படைப்புகள் எம்மைப் பெருமை கொள்ள வகைகின்றன. இத்தொகுப்புடன் நின்றாவிடாது தொடர்ந்தும் அவர்களின் படபைப்புகள் வளையல வணேட்டும்.

சொப்கா (SOPCA - Screen of Peel Community Association) மன்றத்தினரின் ஆதரவுடன் வளையலத் திருக்கும் இச்சிறுகதையைத் தொடர்புக்கு முனைவர் பார்வதி கந்தசாமி வாழ்த்துரை வழங்கியுள்ளார்.

kssutha@hotmail.com